

سەرەتایەك

بە پشتیوانی خودای رحمان دەست بە وانەکانی ئیمان و چۆنییەتی دروستبوونی دەکەین، یاخود زیندوکردنەوی ئەو ئیمانە لە ناوەوی مرۆف، بەو نیازو هیوایەى که خودای رحمان بیکاتە مایەى خێرو بەرەمەت لە ژیانماندا، لە رۆژی دوايشدا لە تەرازووی کردەو چاکەکانمانی دابنێ. لە یەكەمین وانە لە خزمەتتان، لویه وەكو پیشەكییهك پیم خۆشه هەندى خال روون بەكەمەوه، تا لە وانەکانی داهاوودا تیگەهیشتمانی لۆ بابەت و ماددە زیاتر بێت، بەو نیازەى خودای رحمان بمانگەیهننێتە ئەوپەرى پلەکانی چاکەکاریی.

لە بەرچى وانەى ئیمان؟

یەكەمین شت دەمەویت روونی بەكەمەوه ئەوهیه" لۆ وانەى ئیمان و چۆنییەتی دروستبوونی یاخود چۆنییەتی زیندوکردنەوی ئیمان لە ناوەوی مرۆفی ئیماندار لۆ هەر مرۆفیک هەلبژێردراوه؟

چۆنییەتی دروستبوونی ئیمان

پیش ماوهیهك، لە کاتی گوتنەوی وانەکانی سیره بەلینیکمان دابوو، که ئیمان تاکە خالی بنههت و پهیهسته لە نیوان مرۆف و پهروهردگاری جیهان تا مرۆف بتوانیت بە ئیمانی راستەقینه بگهياتە خودای رحمان، ئەوهی دەمیینتەوه لەپاش ئیمانەو هەرچی ههیه لە قورئان و رییازەکەى پیغمبەر (عليه السلام و البركات)، ههمووی رینگه خۆشکردنه لۆ ئەو دۆخه ئیمانییه، لەبەر ئەوهیه قورئان (٨٧٠) جار جهخت لەسەر ئەو پهههنده لە ناخی مرۆف دەکاتەوه، وشەى ئیمان و دارشتهکان (المشتقات)ی لە (٨٧٠) شوین باسکراوه، لەوهوه خودای رحمان بە سیفەتی ئیماندار پهیههندی لەگهڵ مرۆف دروست دەکات، ئەو کات فەرمايشتهکانی خودای رحمان لەسەر مرۆفەکە بە فرمان جیهجی دهکریت، ئامادهباشیش لە ناخی مرۆف دروست دەبیت تاكو قەدهغەکراوهکان جیههلیت و فەرماوشیان بکات، بەلام بە مانای نههی لیکردن، ههروههش مەبهستمانه. ئەو دۆخ و گۆرانکارییه چۆن لە ناخی مرۆف دروست بکەین؟ ههروهه شێوازی دروستبوونی، سیستهمی دروستبوون، ئامرازەکانی دروستبوون، قوناغەکانی دروستبوونی ئەو ئیمانە چۆنە؟ نمونەى زیندوو لەناو قورئاندا رسول الله بوو (عليه السلام و البركات) لەگهڵ ئەو دەستەیهى که ئیمانیان پیهینابوو (الذين آمنوا مع الله).

فەرمانی پهروهردگار

لای ههمووان ئاشکرایه که ئامانجی ههموو ئایینهکان ئەوه بووه ناوهوهی مرۆفەکە بنیات بنیت، تاكو ئەو مرۆفە بتوانیت دەرەوهی خۆشى بنیات بنیتەوه، لە ههموو پهرتووکه ئاسمانیهکان و بە تايبهتیش لە قورئاندا خودای رحمان پینداگیریی لەسەر ناوهوهی مرۆف کردوو، ئەگەر هاتوو ناوهوهی مرۆفەکە گۆرا، ئەو کاتە ه دەرەوهی بە شیهیهکی ئۆتوماتیکی دهگۆریت، ئەگەر ناوهوهی ئەو مرۆفە نهگۆرا ئەوا ئەوهی دەرەوه دهیکات ههمووی نماییش و روالهت و دیبلۆماسیهته، تهکتیک

و نواندنه (تفنون) ه، ئەگەر راستییشی تیدا بیت ئەوا سنوورداره، لویه قورئان ئەو ململانیه به ههموو لایه‌ه‌کانیه‌وه تۆمار ده‌کات، به ههموو رهنگ و جوره‌کانی، به ههموو ته‌وه‌ر و ئاسۆیه‌کانی ئەو ململانیه مه‌زنه له ناخی مروّف ده‌ستنیشان ده‌کات، پاشان به‌جی دئیلت تا به ئوتوماتیکه‌ت به نهرم و نیانی له ده‌روه ده‌ریکه‌وت و ئاشکرا بگریت، لویه ههرچی فهرماشته له قورئان به فهرمانکردن، وابکه، وه‌کو: (أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ). له شیوازی ئەو فهرماشته‌ه له ههموو قورئاندا به وشه‌ی (آمنوا) ده‌ست پیکراوه، فهرموویه‌تی: (يا أيها الذين آمنوا أقيموا الصلاة، يا أيها الذين آمنوا)، ئینجا (آتوا الزکاة)، وا دیاره گۆرینه ناوه‌خۆیه‌که له بنه‌رتدا بوونی هه‌بووه، پاشان له‌سه‌ر گۆرینی ناوه‌یه‌وه، ده‌روه دواکه‌وتهو پاشکۆی بووه، ده‌روه له سه‌ر ناوه‌وه بنیات ده‌نریت، ئەوه ره‌هه‌ندی ئه‌رییه له قورئاندا، ره‌هه‌نده‌که‌ی تر ههرچی نه‌هی لیکراو هه‌یه، به مه‌یکه، ئەگەر له قورئاندا هاتبێ دیسان له بنه‌رتدا (يا أيها الذين آمنوا) ی پیشخراوه، به نمونه " (قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ) (النور، ۳۰). ئەم حاله‌ته وه‌ک زنجیره وایه، له قورئان (نه‌ی) لیکراوه‌کانیش به وشه‌ی نیمان ده‌ست پیکراوه، له ئەنجامدا چی ده‌رده‌که‌وت؟ ئەوه‌ی ده‌رده‌که‌وت ئەگه‌ره‌اتوو نیمان بوونی نه‌بێ و نیمانی راسته‌قینه نه‌بووبی، ئەوا ههرچی کرده‌وه‌یه‌ک کرابێ له ده‌روه‌ی مروّف، که مروّف به‌جی بگه‌یه‌نیت، ئەو کرده‌وه‌یه جی گومانه، له ره‌هه‌ندی فیتره یان ره‌هه‌ندی خوو خوو ده‌بینیته‌وه، ئەگه‌ر هاتوو فؤاد ئیشی له‌سه‌ر نه‌کری و نه‌کریته‌وه فیتره، ئەو وه‌خته هه‌ر هیزکی ده‌ره‌کی که له هیزی خووه‌کان له ناخی مروّفه‌که به‌هیزتر بیت، ده‌توانیت ئەو به‌جی‌گه‌یاننده یان ئەو (نه‌ی) لیکردانه له ناخی مروّف لایبات. لویه ئەگه‌ر ته‌ماشای خۆمان بکه‌ین ئەو ده‌سته موباره‌که به پشتیوانی خودای رحمان زۆربه‌مان له ژیا‌ی واقیعیماندا تووشی جوره‌ها ململانی بوینه و زۆرجار به‌لیمان به خودای رحمان داوه، له‌سه‌رمان لایچیت به‌رزو ساغ بین.. پاک بین، له‌گه‌لی راستگو بین و په‌رسته‌ه‌کانمان به‌جی بگه‌یه‌نین، یاخود فلانه گونا، فلانه شکست، فلانه خراپه له کرده‌وه‌کانمان هه‌یه بیهرینه‌وه و وازی لیبین، زۆربه‌مان پاش ماوه‌یه‌کی کهم پیداجوونه‌وه‌مان به کرده‌وه خراپه‌کانماندا کردوه، یاخود ئەگه‌ر په‌یمانیکمان دایته خۆمان، که خودامان کردۆته شاهید له‌سه‌ر خۆمان که ئیشه چاکه‌که‌ی بکه‌ین، به‌لام به‌جی‌گه‌یاننده‌که‌ی کاتی بووه، هۆکاره‌که بریتیه له‌ دوخه‌ فیتره‌یه‌ی که له ناوه‌وه‌ی مروّف بوونی هه‌یه ئیشی له‌سه‌ر نه‌کراوه، یاخود فیتره‌ش نییه‌و ئاستی له‌ویش که‌متره، ئەو میراته ژینگه‌بیانه‌ی که ده‌ورو به‌ریکه‌و ئایینی هه‌یه، ئینجا خیزان بیت یان براده‌رو دۆست و خۆشه‌ویستان، له‌هه‌ر سه‌رده‌میک و جی‌گه‌یه‌ک ئەو دوخه‌ دروست بوو بیت، ئەو مروّفه‌ خووی له‌و که‌شه‌ه‌ بینوه‌ته‌وه، ئەگه‌ر ئایینی هه‌بیت.

خه‌لکی نوێژ ده‌کات له‌ویش نوێژ بکات، خه‌لک رۆژوو ده‌گریت له‌ویش رۆژوو بگریت، به‌لام نیوانی خووی و په‌روه‌ر دگار ململانیه‌کی زۆر به‌هیز له‌وپه‌ریدایه، به‌هیچ جوریک دنیایی و ئارامی دل (إطمئنان و إنسراح) له ناوه‌وه‌ی ئەو مروّفه‌هه‌ستی پێ نه‌کریت، ئەوانه‌ی ناومان برد زاراوه‌ی نیمانین، ده‌بی له ناوه‌وه هه‌ستیان پێ بگریت.

نایا قورئان کۆن دەبیت؟

بە پێی پێوەرەکان ئەو دۆخەى که ئێمەى تێداى لەوانەى خودای رحمان دانى پێدانهنیت، ھەزىش نەکا ئەو حالەتەى مرۆف بەردەوام بێت، چ لە کۆن و چ نۆی تێدا بوو یان تێدا دەبى، لۆیە ئەگەر بێتو قورئان شیبکرنیتەو، مرۆف دەگاتە ئاستەك لە دۆخى ئیمانى ئەوێ که زۆرێکمان تێدا دەژین، دۆخە نەزینییه که لەناویدا بوونى نەبى، ئەوێ که زۆر جار بەلێنى داوێ شتى چاک بکات و نەیکردووە.. بەلێنى داوێ شتى خراب لە خۆى بپچرنیت نەیتوانیوێ بپچرنیت! قورئان باسى نمونەگەلێک دەکات که گەشتوونەتە ئاستیکى نەوعى لە ئیمان، گوناھیان نەکردووە وەك چەمكى لە فەرمان دەرچوون (عصیان) یان بە چەمكى گوناھ (إثم)، (هەلبەتە هەول دەهین چەمک قورئانییه کان بەکار بێنین)، که ئەوانە گەشتوونەتە ئاستیکى لەسەر گۆى زەوى پەروردگار لێیان رازى بووبى پێش کۆچى دوايان بە چەندەھا سأل، ئەوێ زانراویشە یاساکانى خودای رحمان لاستیکى نییه، یەك جۆرە یاسایە.

سیستەم و یاسای خودای رحمان لاستیکى نییه، که کەسەکە لەسەر گۆى زەوى گوناھ بکات و لەھەمان کاتدا لێى رازى بووبى، لۆیە ئەو باوێر بەلگە نەویستە دروست دەبى ئەو کەسە پێرۆزە بە ھۆى ئەو ئیمانە که تەقوا پەیزە و (مصعد) تێدا، ئەو مرۆفەى گەیاندۆتە ئەو ئاستەى که بە کردەبى ئەو رەھەندە نەزینییهى لەناو ھەوێ مرۆف وەك تاک ھەیتى ھەمووی پاك کردۆتەو، گەیاندیتى ئەو ئاستەى که ئەو کەسە بەھىچ جۆرێک خودای رحمان لە خۆى زویر نەکات.. ئەمە ئەگەر لەسەر دونیاش پانزە سألێ تریش بمانى، ئەو جۆرانە لە قورئاندا جۆرایەتییهكى میژوویمان نییه، میژوو لە قورئاندا ئەو دۆخەى ناوبردبیت لە دەستەى (الذین آمنوا مع) دەستەیک بن و ھەبى و بەس، کات لایان بەریت و چیتر ئەو حالەتە دووبارە نەبیتەو، نەخیر، لەبەر ئەوێ ئایەتەکانى خودای رحمان ئەوانەى دروستکردووە و ئایاتەکانى خوداش شایەنى دووبارە بوونەو ھەو ھەرچى لەناو قورئانە ھەر ھەمووی بێجگە لەو پەيوەندییهى که خوا خۆى پەيوەستە بەخۆى، خۆى و ناو کردارە پێرۆزەکانى خۆى، ئەوێ تر لە قورئان ھەمووی ئایاتەو شایەنى دووبارە بوونەو ھەو، بەلام لەسەر دەستى ئەو نەوعیەتانە و ئەو نمونانەى که بە کردەبى بە ھۆى ئەو دۆخە ئیمانیه دەھینرینە بوون، لۆیە ئەو دۆخە میژووویه که پەرتوکەکان لە مێشکمانیان داناو، دەستەى (الذین آمنوا مع الله) که ھەردەم مەبەستەم دەستەى ھاو لەانە، ئەوانە حالەتیکى میژوووی نین و نەبووینە، بەلکو دووبارە بوونەو ھەو، حالەتەکە دەبى ھەردەم دووبارە ببیتەو ھەتا بوون ھەبى، تا رۆژى دواى و رۆژى لێیچینەو تۆمار (حیساب و کیتاب)، رۆژى (یوم الدین)، دەبى ھەمان ئەم نمونانە دووبارە ببینەو، کەواتە" ئەو کەرەستەو ئامرازو ئەو ھۆکارانەى که ئەو نمونانەى دروست کردبى لەناو ئایین دەبى لەھەمان کاتدا ھەویش بمانى، لۆئەوێ ھەر مرۆفێک لەھەر سەردەم و لە ھەر شوێنێک، ویستی بگات بە ھەمان دۆخ بە ھەمان ئاست دەبى پێى بگات، ئەگەر وا نەبى پەنا بەخوای رحمان لە چەمكى دادوەریتى خۆى دەبى بکەوینتە جینگەى گومان، یان پێداچوونەو ھۆ بکەین، کەواتە" لە دەرەنجامدا ئەو ئامرازانەى که پێشەوا عومەر و موصعب و زوبەیری کورى عوام و ئەبو بەکر، ئەو ئامرازانەى که ئەو دەستە پێرۆزە دەگەینتە ئەو ئاستە بەرزەى (سقف) ھى که پێش وەفاتیان بە دەپەھا سأل

له‌سەر گۆی زه‌وی و پێش ئه‌وه‌ی بچنه‌ نیو گۆرو به‌رله‌وه‌ی بمرن، خودای ره‌حمان کارتی رازیبوونی پێداین، ئه‌و نامرازانه‌ ده‌بی دیسان بمینن، هه‌موو مرۆفیک، هه‌ر مرۆفیک، له‌هه‌ر سه‌رده‌میکدا ویستی بگاته‌ ئه‌و دۆخه‌ی، به‌ ساده‌یی و ئاسانی ده‌بی بیگاتی، ئه‌گه‌رنا قورئان پێویستی بوونی خۆی کۆتا هه‌یناوه‌، که‌ ئه‌مه‌ش ناشیت و نابیت، وه‌کو ده‌رمانیک په‌نا به‌خوا ده‌بی بلاین قورئان ئیکسپایه‌ر بووه‌و توانای ئه‌وه‌ی نه‌ماوه‌ هه‌مان که‌س به‌هه‌مان سیفه‌تداریی و تایبه‌تمه‌ندیی بینیته‌ بوون.

نیمان زیاتر له (٦٠) پله‌ی هه‌یه

لێره‌دا زیاتر له‌سەر وشه‌ی نیمان ده‌هه‌ستین له‌جیاتیی زاراوه‌ی تر که‌ له‌ په‌رتووکه‌ کۆنه‌کان به‌ زانستی وشه‌کان (علم الکلام) ناوئراوه‌، پێشینه‌کان ره‌حمه‌تی خویان لیبیت به‌و جوهره‌ی له‌ په‌رتووکه‌کانی خویان ناویان بردوووه‌ ئه‌و زاراوه‌یه‌ بریتی بووه‌ له‌ شیوازی دروستکردنی په‌یوه‌ندی له‌ نیوان خودی مرۆف له‌گه‌ل خودای ره‌حمان به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌یریکیی رووکه‌شی وشه‌که‌ بکه‌ین، به‌ تێروانیم ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت په‌یوه‌ندییه‌که‌ په‌یوه‌ندییه‌کی ریشه‌یی بیت و کانگه‌ی (الصمیم)ی مرۆف به‌ دروستکاری خۆی به‌هه‌ستیه‌وه‌، ئه‌وا به‌ قسه‌ کۆتایی پێ نایه‌ت، به‌ قسه‌ دروست نابیت، به‌ قسه‌ش بنیات نانریت تا به‌ کرده‌یی ئه‌و ناخه‌ی یان ئه‌و ناوه‌وه‌ی مرۆف که‌ مه‌به‌ستمانه‌ گۆرا بیت ئینجا ئه‌ندامه‌کانی و ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و مرۆفه‌ پاشکۆی ئه‌و گۆرینه‌ ناوه‌خۆیه‌ بیت و به‌ کرده‌وه‌ی صالح له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئاشکرا ببیت، لۆ ناوه‌که‌ی (کلام) بووه‌ (علم الکلام)؟ ئه‌وه‌ بابه‌تیکی ورده‌ و نامه‌ویت زۆر بچینه‌ ناوه‌رۆک، ئه‌و به‌دوای په‌که‌هاته‌ جواریه‌تییه‌ هه‌تا ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش گه‌یشه‌ ئه‌و دۆخه‌ی که‌ مرۆف په‌یوه‌ست ده‌کا، ناوه‌وه‌ی مرۆف دروست ده‌کات و ده‌یه‌ستیه‌وه‌ به‌ دروستکری خۆی، له‌م دوایانه‌شدا ناوئراوه‌ به‌ (عقائد)! هه‌ردوو وشه‌ له‌ قورئاندا به‌و جوهره‌ی تیشکی نه‌خراوته‌ سه‌ر و ئه‌و مانایانه‌شی نییه‌، جا زانایان ره‌حمه‌تی خویان لیبیت هه‌رچ مه‌به‌ست و ویستیکیان هه‌بووبیت له‌و زاراوانه‌ ئه‌وا خویان ده‌یزانن، به‌لام وشه‌ی نیمان له‌گه‌ل وشه‌ی عقائد جیایه‌ و جیاشه‌ له‌گه‌ل (علم الکلام)، چونکه‌ نیمان دۆخیکه‌ له‌ ناوه‌وه‌ی مرۆف دروست ده‌بیت، پله‌پله‌یه‌و جوهری هه‌یه‌، مرۆف هه‌روه‌ک چون هه‌ست به‌ نه‌خۆشی ده‌کات، ئه‌نفله‌وه‌نزاو تایی مآله‌ نیشانه‌ی هه‌یه‌، نیمانیش به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ ژووره‌وه‌ نیشانه‌ی هه‌یه‌، هه‌ستی پێ ده‌کات و پێوه‌ری هه‌یه‌و نیمان ده‌پوریت، مرۆف خۆی هه‌ست به‌ نیمانی خۆی ده‌کات، ده‌زانیت نیمانی له‌ چ ئاستیکه‌، ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و نیمانه‌ پێویستی به‌ پێداچونه‌وه‌ بوو، دیسان خۆی هه‌ستی پێ ده‌کات، پێویسته‌ خۆی ببیته‌ دکتۆری خۆی، ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌نفله‌وه‌نزاو تایی مآله‌ نیشانه‌و دکتۆری هه‌بی که‌ نه‌خۆشی جه‌سته‌یی مرۆفه‌ تا بچیته‌ دکتۆر، به‌راستی لۆ ئه‌و مرۆفه‌ش ده‌بی نیشانه‌ هه‌بی و هه‌ست به‌بوونی ئه‌و نیمانه‌ یاخود هه‌ست به‌ که‌موکۆری نیمان و نه‌خۆشی نیمان بکا، که‌ له‌ قورئاندا په‌روه‌ردگار ناویانی بردوووه‌ به‌ (الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ) (٢٩٦) نیشانه‌یان هه‌بووه‌، ده‌بی مرۆفی ئه‌مه‌رۆش هه‌ستی پێ بکات و له‌هه‌مان کاتیشدا به‌ به‌رده‌وامی له‌ بنیاتنانه‌وه‌ی ئه‌و نیمانه‌ دابوووبیت تاکو ده‌گاته‌ ئاستیک.. پله‌یه‌ک، خۆی هه‌ست به‌وه‌

دهکات له‌سه‌ر گۆی زه‌وی خودای رحمان لئی رازییه، ویستی خودای رحمان سه‌دا سه‌د له‌م مروّقه دیته‌جی، ده‌بیته نامیژیکی نه‌وعی و قورئان به‌ته‌واوی چی بوویت نه‌و مروّقه به‌م جوّره پال ده‌نیت، قورئان ده‌بیته رینموون و بالاده‌ست له‌سه‌ر جوّله‌و سه‌روه‌ته‌کانی نه‌و که‌سه، به‌رله‌وه‌ی بمریت هه‌ست به‌ رازیبوونی خودای رحمان ده‌کات.

هه‌لبه‌ت، هیچ یه‌ک له‌مانه به‌ خو‌راییی نییه، به‌لکو سیسته‌می تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه‌و ته‌نانه‌ت قورئان ئاماژه لۆ نووری نه‌و که‌سه ده‌کات که به‌ قوناغه‌کانی نیمان دا ده‌چیت، واته " نه‌و که‌سه که ئیمه‌ ناومان ناوه مروّف، مروّف نه‌و جو‌رایه‌تییه‌یه که ئیستا بوونی هه‌یه، نه‌و مروّقه که دیت نیمان قبول ده‌کات و به‌ قوناغه‌کانی نیمانیش دا ده‌روات ناوه‌که‌شی ده‌گوریت، لویه له‌ قورئانی پیرۆزدا پله‌کانی دیکه‌ی مروّف جو‌رییه (نوعیه) که ئیمه‌ ناومان ناوی (إنسان)، واته "له‌ قورئاندا نزمترینیان ناوی (الإنسان)ه، که‌مترین سیفاتی نیمانییه ئه‌گه‌ر هه‌بووی له‌ که‌سینک ناوی نیسانه، به‌لام نه‌گه‌ر هاتوو نیمانیاتی وهرگرت و دلی نیمانی هه‌لینجا، ناوه‌که‌ی ده‌گوریت و ده‌بیته به‌شینک له‌ (ناس)، که له‌ (٢٠٠) جینگه زیاتر له‌ قورئان دا ناویان هاتوووه ئه‌وانه سیفاتی تاییه‌تی خو‌یان هه‌یه، زیاتر نیمان هه‌لینجیت ده‌بیته (بنی آدم)، زیاتر نیمان وهرده‌گریت و ده‌بیته (بشر)، زیاتر نیمانی وهرده‌گریت ئینجا ده‌بیته (مسلم)، دیته ناو بازنه‌ی نیمان ئینجا ده‌بیته (مؤمن)، له‌ نیوان به‌رزترین ئاستی نیمان و نزمترین ئاستیدا زیاتر له‌ (٦٠) پله هه‌یه، نه‌وپه‌ریان نه‌و ئاستیه‌یه که پیغمبه‌ر (علیه السلام و البرکات) دوو لقی لۆ داناوه:

یه‌که‌م: که نه‌و مروّقه خواپه‌رستی ده‌کات خو‌ای ده‌بیت، هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی خودای رحمان نه‌و ده‌بیت، نه‌وه نه‌وپه‌ریتی که خوا په‌رستی ده‌کات، (نه‌و حاله‌ته دروست ده‌بیت).

دووه‌م: ئاستی ژیر نه‌وه‌یه، نه‌گه‌ر نه‌ویش خو‌ای نه‌بیت هه‌لبه‌ته ده‌گاته نه‌و دو‌خه‌ی له‌ ناخی خو‌یدا خوا نه‌و ده‌بیت، بیگومان نه‌مانه هه‌مووی نیشانه‌ی تاییه‌ت به‌ خو‌ی هه‌یه، که‌واته " نیمان کومه‌له قسه‌یه‌ک نییه، کومه‌له زار او هیه‌کی فیه‌ی نیمانی نییه تو‌مار بکریت، تا مروّقه‌که له‌ خو‌ی بیه‌نیته دی به‌بی نه‌وه‌ی به‌ تاقیکردنه‌وه‌ی جو‌ریی (نوعی) دا‌پروات، یان به‌بی نه‌وه‌ی نه‌و دو‌خه له‌ ناخی دروست بوویت، نه‌گه‌ر نه‌و حاله‌ته دروست بوو، نه‌و جوّره دیاریکراوه له‌سه‌رگۆی زه‌وی دروست بوو، نه‌و کاتی به‌ کرده‌یی ویستی خو‌ای له‌گه‌ل ده‌سته‌ی (الذین آمنوا) دیته‌جی، ئینجا هه‌رچی به‌لینه‌کانی خودای رحمان هه‌یه به‌سته‌راوه‌ته‌وه به‌و حاله‌ته‌و جو‌رایه‌تییه.

بنه‌ماکانی بنیاتانه‌وه‌ی نیمان و به‌لینه‌کانی په‌روه‌ردگار

تا‌کو نه‌و جو‌رایه‌تیانه له‌سه‌ر گۆی زه‌وی دروست نه‌بیت، نه‌وا هه‌رچی به‌لینه‌کانی خودایه له‌ ئاسماندا به‌ هه‌لو‌اسراوی ده‌مینیته‌وه، یه‌کینک له‌م به‌لینه‌کانی خودای رحمان که نیمانداران به‌نده‌کانی خو‌ای که ده‌سته‌ی چاکه‌خو‌ازانن (صالحین) نه‌وان بالاده‌ست و زال بن له‌سه‌ر هه‌موو گۆی زه‌وی و ناماده‌کاریه‌کان لۆ نه‌و حاله‌ته هه‌مووی به‌ هه‌لو‌اسراوی ده‌مینیته‌وه، لۆ؟ چونکه نه‌و نه‌وعیه‌تانه‌ی که نه‌و به‌لینه‌کانی پی به‌جی ده‌گه‌یه‌نریت له‌سه‌ر گۆی زه‌وی بوونی نییه، که نه‌و نمونانه نه‌بوون، که‌موکورییه‌ک دروست ده‌بیت له‌ نیوان جو‌ری ویستی خودای رحمان که به‌جی بگه‌یه‌نریت له‌سه‌ر

بوون و له نیوان جوړی خودی ئەو کسانه‌ی که شیاون بۆ هه‌لگرتنی ویستی خوا لۆ مرۆفایه‌تی، لویه به بۆچوونی من بابه‌ته‌که هه‌ندیک وردو ره‌هه‌ندی ئاکادیمی و زانستی وهرگرتووه، وشکه، هۆیه‌که‌شی ئەوه‌یه راسته‌وخۆ مێشک ده‌دوینین، کێشه‌که فیطره‌ نییه، به‌لام هه‌ر کاتیک هاتینه‌ بواری فیطره‌ له‌گه‌ل ناخی مرۆف، ئەو کاتی به‌ کرده‌یی وشه‌کان نه‌ک له‌ ده‌روه‌ له‌ زاره‌وه‌ بچینه‌ مێشک پاشان لۆ دڵ، به‌لکو راسته‌وخۆ لۆ دڵ ده‌گوازیته‌وه، که‌واته‌ "حاله‌تی بنیاتانه‌وه‌ی نیمان پێویستی به‌ کۆمه‌لێک بنهما هه‌یه‌.

پینج بنهما لۆ بنیاتانه‌وه‌ی نیمان

بنهما‌ی یه‌کهم: پێویسته‌ مرۆفه‌که‌ له‌ بنه‌رتدا خۆی بناسیت، چونکه‌ له‌ خودی مرۆف دا کۆمه‌له‌ سیفاتیکه‌ی نه‌رینه‌ی هه‌یه‌ که‌ له‌ قورئاندا ئاماژه‌ی پێدراوه، ئەو خۆی بزانیته‌ له‌ چ ئاستیکه‌، کۆمه‌له‌ سیفاتیکه‌ی نه‌رینه‌ی هه‌یه‌ ئاماژه‌ی پێدراوه، ئەوه‌ له‌ خودی که‌سه‌که‌دا هه‌یه‌ و سیفاتێ ئینسانیه‌ته‌ و تێیدا ده‌رکه‌وتووه، کاتیک به‌م جوړه‌ مرۆفه‌که‌ خۆی ناسی، به‌و سیفاتانه‌ی که‌ له‌ قورئان دا له‌لایه‌ن خودا بره‌حمان زیاتر له‌ (٦٠) جیگه‌دا ناوی براوه‌و باسی ئەو سیفاتنه‌رینه‌ییانه‌ ده‌کات، که‌ مرۆفه‌که‌ ئەو سیفه‌تانه‌ی نیشان کردو له‌ به‌رامبه‌ریدا هه‌لوسته‌ی کرد، ئەو هه‌موو نیشانه‌یه‌ی کرده‌ ته‌رازوو و پێوه‌ریک، خۆی به‌ گوێره‌ی ئەو ته‌رازوو و پێوه‌رانه‌وه‌ پێوانه‌ کرد، ئەو کاتی ده‌زانی خۆی چیه‌و به‌ راسته‌قینه‌ی خۆی ده‌ناسیت، خۆی خۆی لۆ ئاشکرا ده‌بیته‌، ئەو بوونه‌وه‌ره‌ که‌ ناوی فلانی کوری فلانه‌ کێیه‌؟ به‌ گوێره‌ی قورئان چ که‌سێکه‌؟ به‌ بۆچوونم ئەگه‌ر هاتوو ناوه‌وه‌ی خۆی دۆزییه‌وه‌ به‌بێ خه‌وش و به‌بێ گه‌ردی و بێ په‌رده‌ له‌گه‌ل پێوانه‌کاریه‌کانی قورئاندا، ئەو کاته‌ هه‌ست ده‌کا که‌ خۆی چ ئاستیکه‌ی هه‌یه‌، ده‌بیته‌ که‌ له‌ چ ئاستیکه‌ی نزمه‌، به‌و مه‌رجه‌ی خۆی فیله‌ خۆی نه‌کات.

دابەزینی ناستی ئینسان

که‌ خۆی ناسی به‌م شه‌ست و قسور سیفاتنه‌ی که‌ لۆ ئینسان هاتوووه‌ له‌ قورئان لێنکراوه، ئایا چه‌ندی له‌م سیفاتانه‌ تێیدا هه‌یه‌؟ له‌وانه‌یه‌ ژماره‌یه‌کی که‌می تێیدا هه‌بێ، که‌واته‌ "سیفاتێ ئینسانی بوونی ئەو که‌سه‌ ئەوه‌نده‌یه‌، له‌وانه‌شه‌ ژماره‌یه‌کی زۆری تێیدا هه‌بێ، جا ئەگه‌ر له‌م شه‌ست و قسوره‌ زیاتر بیته‌، له‌ ناستی مرۆفایه‌تی دێته‌ خوارته‌وه‌ لۆ ناستی ئازهل که‌ خودای بره‌حمان به‌ (أنعام) ناوی بردوووه‌.

نه‌رکمان لۆ ناسینی خودای بره‌حمان چیه‌؟

خالێ یه‌کهم: ئەوه‌یه‌ مرۆفه‌که‌ خۆی بناسیت.

خالێ دووهم: په‌یه‌وه‌ندی له‌گه‌ل هه‌موو دروستکراوه‌کانه‌ به‌ سیفه‌تی خه‌لق، که‌ ئەوه‌ش ئیشکردنی ده‌وێت.

سێهه‌م: ئایا له‌ نیوان خۆیی و خه‌لق دا چ په‌یه‌وه‌ندییه‌ک هه‌یه‌؟ کێ له‌سه‌ر ئەو په‌یه‌وه‌ندییه‌ بالا ده‌سته‌ (مه‌یمن)، که‌ خودی خودای بره‌حمانه‌ ئینجا خودای بره‌حمان ده‌ناسیت به‌ ناوو کردار (أسماء و

أفعال) ی زور که‌م و سنووردار، ئەو دۆخه واته" ناسینی خودای رحمان به گویره‌ی ئەو ناو و کرداره پیرۆزانه‌ی له خودی که‌سه‌که‌ ره‌نگ ده‌داته‌وه، ئیشی له‌سه‌ر ده‌کات، دوور له ویکچوواندن وه‌ک قوتابی قوناغی سه‌ره‌تایی هه‌تا نه‌گاته ئاستیکی دیاریکراو له ته‌مه‌ن که وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده به شه‌ش سالیی دانوه، که پیتی بینی بتوانیت وینه‌ی له میشکی خوی بو بکیشیت، لویه پینج سالی له قوتابخانه و مرناگرن، ئەو که‌سه شه‌ش سالییه ده‌زانئ تواناکانی چه‌نده، ئەگه‌ر به‌خوشی نه‌زانیت ئەوا ده‌وروو به‌ر ده‌زانیت توانای ئەو منداله‌ی چه‌نده، که توانای ئەوه‌ی هه‌بوو پیته‌کان لیک جیا بکاته‌وه و وینه‌ی پیت له میشکی چاپ بکات، پاشان ئەو پیتانه پیکه‌وه بلکینیت و وشه‌یان لئ دروست بکات، ئەو کاتی ئەو منداله له پۆلی یه‌که‌م به سه‌رکه‌وتوویی ده‌رده‌چیت، لویه هه‌ر له‌سه‌ره‌تا ئەوانه‌ی که لیره له‌و ده‌سته موباره‌که که مامۆستانه خویان ناگادارن که مندال فیره پیته‌کان ده‌که‌ن، شیوازه‌کانی لۆ دینن، به نمونه پیتی نون له شیوه‌ی فلانه شته، مه‌نجه‌لیکه کوبه‌یه‌کی تیدایه، یا له شیوه‌ی ده‌می مراوییه، قازه... تد، لۆ ئەوه‌ی وینه‌ی ده‌ره‌کییه‌که له میشکی منداله‌که‌ی ئەو فۆنه‌تیکه‌ی ئەو ده‌نگه‌ش که مامۆستا ده‌ری ده‌کات ئەو حاله‌ته له‌گه‌ل ئەو وینه‌یه‌ی ده‌فاوده‌ق له میشکی مندال ویکچوونیک دروست ده‌کات.

ئه‌گه‌ر مندال ته‌مه‌نی له چوار سالی بیت ئەو حاله‌ته‌ی لۆ ئەنجام نادریت، به‌لام له شه‌ش سالی ده‌توانیت ئەنجامی بدات، که توانی فام بکات و پیتی (دال و ئەلیف) و (راء و ئەلیف) به‌یه‌که‌وه گری بدات، دارای لئ دروست بکات، ئەو کاتی ئەو منداله به‌ کرده‌یی توانیویه‌تی له‌و ئاسته‌ زانستییه تواناسازی به‌ ده‌ست ببنیت، هه‌نگاو بنیت لۆ ئاستیکی به‌رزتر، که پۆلی دووه‌می سه‌ره‌تاییه، له پۆلی دووه‌می سه‌ره‌تایش بتوانیت رسته دروست بکات، له‌سینییه‌می سه‌ره‌تایش هۆنراوه له‌به‌ر بکات، له چوار بتوانیت چه‌ندین رسته دروست بکات، له پینج دارشتن بنووسیت، له پۆلی شه‌شه‌ما تاقیکردنه‌وه‌ی که‌لوریای ئەنجام بدات، ئیمانیش (ولله‌ المثل الاعلی) هه‌مان دۆخه، ئەوه به‌رنامه‌ی یان (سنة)‌ی خودایه له بووندا، ریبازی خودایه له شیوازی فیرکردن و تیکه‌شیتندا، مندالی سه‌ره‌تایی به‌و جووره وهریده‌گریت، له‌هه‌موو گو‌ی زه‌وی به‌و جووره‌ی مندال فیر ده‌بی، ئەوه یاسای زانستییه، بیجگه له‌م ریگه‌یه له‌وانه‌یه مندال فیر ببیت، به‌لام نه‌خۆشه و سه‌رکه‌وتوو نابیت، لۆ ئیمانیش یه‌که‌مجار ده‌بی که‌سه‌که بگاته ئەو ئاسته‌ی که به‌ کرده‌یی لۆ خودی خودای رحمان ئاماده‌باشی خوی جار بدات، یاره‌بی من ئاماده‌م ئیمان وهر بگرم، وه‌کو ئەو صالحانه ده‌فهرموون ئیمان ماست نییه تا به‌شانی مرۆفه‌که شور ببینه‌وه، به‌لکو حاله‌ته ده‌بی له ناخی مرۆف دروست بکریت، ده‌بی مرۆفه‌که خوی بناسیت له‌ چ ئاستیکه ئینجا ئیش بکات، تا‌کو حاله‌تی نه‌رینی له ناوه‌وه‌ی خوی که هه‌یه هیدی هیدی وازیان لئ ببنیت، ئەوه ئیشکردنی ده‌ویت، کۆششی ده‌ویت، ئینجا حاله‌ته ئه‌رینییه‌که دروست ده‌بیت، که ئەو حاله‌ته‌ش دروست بوو ئەوا پایه به‌ پایه بلند ده‌بی و گه‌شه ده‌کات، هه‌نگاو به هه‌نگاو ئیمان له ناخی ده‌یه‌ویت دروست بی.

زهمینه‌ی جوگرافی نیمان له دله

بنه‌مای سینه‌م: زهمینه لو ئه‌و هه‌موو گۆرانکاریان له ناوه‌وی مروّف، دله، دلی مروّف که له‌ناو سینه‌یه، ئه‌وه شوینی جوگرافیه لو دروستکردنی نیمان، پایته‌ختی نیمان نیو سینه‌یه، می‌شک (ذهن) ه که شت له دهره‌وه وهرده‌گریت، ئینجا له می‌شک چاپ ده‌بی، پاش مومارسه‌کردنی لو ناو ناخی ده‌گوازریته‌وه، ئه‌و شوینه هه‌ر لو نزیکره‌وه لو می‌شک، به‌نمونه "بینه به‌رچاو که ناوه‌وی مروّف وه‌کو کۆمپیوتهریکی بچووک وایه، جا هه‌رچی ویستی خودایه" له بنه‌رتدا هه‌رچی ویست هه‌یه له ئاستی پیغه‌مبه‌ران (انبیاء) خودای رحمان له ناوه‌وی ئه‌و مروّفه‌ی دایناوه، واته "خودای رحمان هه‌رچی ده‌ویت له‌و مروّفه‌ی به‌مانای وشه‌ی بیکه (إفعل) لو ئه‌وه‌ی ئه‌و مروّفه‌ی خودای رحمان لی رازی بیت، یاخود به‌مانای وشه‌ی مه‌یکه (لا تفعل) قه‌ده‌غه‌کراو (منه‌ی) له ناوه‌وی مروّفه‌که له‌بنه‌رتدا بوونی هه‌یه، له بنچینه‌دا ناوه‌وی مروّفه‌که هه‌موو ئه‌وانه‌ی تیدایه، ئه‌گه‌ر مندا‌له ته‌مهن شه‌ش سالییه‌که می‌شکی له‌ئاستی وه‌رگرتن و گرتنه‌خۆی پیته‌کان له می‌شکی وینه‌ی پیته‌که له‌گه‌ل ده‌نگی پیته‌که ئه‌و ئاماده‌یه‌ی تیدا نه‌بوایه ئه‌و کاته نه‌یده‌توانی دروست بکا و ئه‌و ده‌مه‌ش وشه‌ی لی پیک بینی، یاخود (۱ + ۱ = ۲) ئه‌وه له می‌شکی بتوانیت قبول بکات، ئه‌وه لو می‌شکی مندا‌له‌که، می‌شک (ذهن)، نیمانیش هه‌مان حالته، به‌لام لو نیمان جی‌گه‌یه‌کی تر هه‌یه خودای رحمان دایناوه ئه‌ویش دل (قلب) ی مروّفه‌که له‌ناو سینگ دایه، پایته‌ختی نیمان له نیو سینه‌یه، له‌هه‌مان کاتیشدا خودای رحمان به‌چه‌مکی نیمانی هه‌رچی فه‌رمایشته‌کان هه‌یه له ناوه‌وی ئه‌و مروّفه‌ هه‌ر له‌بنه‌رتدا خه‌لقی کردوو له ناو فیطره‌ی دانه‌وه، لویه له ژینگه‌ی پاکدا کاتیک که مروّف ده‌یه‌ویت بیته‌ ناو نیمان له‌گه‌ل ژینگه‌ پئو‌یستی به‌ مملانییه‌کی زور نییه، پئو‌یستی به‌ پئیشبرکی نییه له‌گه‌ل ژینگه، له دژی ته‌وژم و پیچه‌وانه‌ی ئاو مه‌له‌وانی ناکات، مروّف له‌ناو ژینگه‌ی چاک فیطره‌تی ئه‌وه‌ی به‌ کرده‌یی زو و چه‌مکه‌کانی نیمانی وهرده‌گریت، به‌لام لو گونا هه‌یه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه، لو گونا ده‌بی دوو جوهره‌ توانا و وزه‌ خه‌رج بکات.

که‌سی نیماندار یا ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌ویت بیته‌ نیو نیمان، واته‌ وزه‌ توانایه‌ک پیچه‌وانه‌ی فیطره‌ی خۆی که مه‌خلوقه‌ تیدایه، وزه‌ توانایه‌ک پیچه‌وانه‌ی ویستی خۆی لویه ژورپی مروّف پایته‌خته‌ لو یه‌که‌که‌ی بابه‌تگه‌لی ئه‌و نیمانه‌ تیدایه مه‌خلوقه‌ که خۆی ده‌فه‌رمو‌ویت: (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا) (الروم، ۳۰). تیبینی ئه‌وه‌ بکه‌ن (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا) (الروم، ۳۰). وشه‌ی فیطره‌ له‌ قورئاندا به‌ دوو مانا هاتوو (إنشطار و إنشقاق) یاخود نه‌خشه‌ دانان، إنشطار لو گه‌ردوون لو بوون (فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (الأنعام، ۷۹)، یاخود نه‌خشه‌دانان له ناخی مروّف ئه‌وه‌یه که ناومان نا به‌ کۆمپیوتهر، ئه‌وه‌یه که الله چه‌مکه نیمانییه‌کانی له ناوه‌وی مروّفی خه‌لق کردوو، (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ) (الروم، ۳۰)، که‌واته "بابه‌ته‌که خه‌لقه، له بنه‌رتدا فیطره‌ له ناوه‌وی مروّفه‌که مه‌خلوقه، ئایا ئه‌و فیطره‌یه لو چییه؟ (ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ) (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ) (الروم، ۳۰). (الدِّينُ الْقَيِّمُ) وشه‌ی ئایین (دین) له قورئان هه‌مووی به‌ کارنامه‌و په‌یره‌و (منه‌ج) هاتوو، ئه‌گه‌ر به‌ نه‌ناسراو (نکرة) هاتبی، لو ئیسلام هاتوو ئه‌گه‌ر به‌ ناسراو (تعریف) هاتبی، ئایین واته‌ په‌یره‌و، که‌واته "ئه‌و په‌یره‌و هه‌ر له بنه‌رتدا له ناوه‌وی مروّف که

نایینه‌ک نه‌ک هه‌مه‌مکی، به‌لکو (الْفَيْم) مقوم-ه واته" هه‌مووی به‌رنامه‌ریژی لۆکرایه، لویه زۆرجار له پهرتووکه کۆنه‌کان خویندوو مانه (وجود الله، حقیقه‌ التوحید) نه‌و وشه‌و بیرۆکانه کاتی خۆی بۆیان باسکردووین، فلانه زانای ئیلحادیی تولستوی دانیشتبوو له جیهانی خۆی بی باوه‌ربوو و په‌یوه‌ندی به‌خوای نه‌بوو، ته‌مه‌نی نه‌ه‌نده ساله‌و به‌ ریشی سپی له‌سه‌ر کورسی دانیشتبوو، زۆرجار مروّف که داده‌نیشیت و بیرى ساف بیت یان له کات و ساتی خویندنه‌وه له‌سه‌ر کورسی داده‌نیشیت دوو پایه‌ی پیشه‌وه‌ی کورسیه‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه و ته‌نیا له‌سه‌ر دوو پیچکه‌کانی دواوه‌ی راده‌گریت، کورسیه‌که وه‌ک جۆلانه‌ی لیدیت، یان وه‌کو لانکی لی ده‌کات، واته له‌سه‌ر دوو پایه‌ی دواوه‌ی ده‌مینته‌وه.

تۆلستوی یاری به‌ کورسیه‌که‌ی ده‌کات و دانیشتبوو په‌رتوکیک ده‌خوینته‌وه به‌م شیوه‌یه، یه‌کسه‌ر به‌ پشتیدا ده‌که‌وینته‌ خوار موه، له‌گه‌ل که‌وتنه‌که‌ی نه‌و وشه‌یه به‌سه‌ر زاری دا دیت که (۸۰) ساله‌ دزایه‌تی ده‌کات، وشه‌ی خودای رحمان به‌ دریزایی ته‌مه‌نی دزایه‌تی نه‌و وشه‌ی کردوو و ده‌یویست پیچه‌وانه‌ی نه‌و وشه‌یه‌ی له‌ ناوه‌وی خۆی بینینه‌ بوون، ئینجا هه‌ر نه‌م وشه‌یه‌ی به‌سه‌ر زمانی دادیت، به‌لام کابرایه‌کی ئاقله‌ و زیره‌که که هه‌له‌ده‌ستته‌وه به‌خۆی پیده‌که‌نیت، رووده‌کاته‌ خیزانه‌که‌ی و ده‌لی وشه‌یه‌کم به‌سه‌ر زماندا هاتوو که پیشبینی هه‌رچیبه‌کم بکردایا پیشبینی نه‌وم نه‌ده‌کرد، پیشبینی نه‌و وشه‌یه‌م نه‌ده‌کرد، باشه‌ لۆ؟ نه‌گه‌ر بیتوو تۆلستوی به‌ ملیونه‌های وه‌کو نه‌و به‌ر به‌ره‌کانیی فیطره‌ی خۆی بکا، نه‌وا خودای رحمان له‌سه‌ری جیگیر ده‌کات به‌جیگه‌یانندی به‌لگه‌ی (إقامة حجة) ی له‌سه‌ر ده‌کا، نه‌وه‌ ویستی خودای رحمان یه، لویه ته‌نانه‌ت وشه‌ی کوفر له‌ قورئان به‌ داپۆشین هاتوو، نه‌مه‌ مانای چیه‌؟ واته" له‌ بنه‌ره‌ندا کۆمپیوتهری یه‌کتاپه‌رستی له‌ ناوه‌وی مروّفدا هه‌یه، به‌ ده‌ستی نه‌نقه‌ست له‌به‌ر نکۆلی پیشه‌هخته نه‌و مروّفه‌ دئ و کوفر ده‌کا، واته" شته‌که له‌ ناوه‌وی هه‌یه (به‌بی ویکچواندن) خۆی بوونی هه‌یه به‌لام دیت به‌تانی به‌سه‌ر خۆی داده‌دات لۆوه‌ی به‌ جیهان بلیت، به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌ی بلیت من بوونم نییه. له‌ بنه‌ره‌ندا فیطره‌ته‌که له‌ ناوه‌وی هه‌یه، نه‌ویش دیت تۆزو خۆل له‌سه‌ر فیطره‌ی خۆی داده‌نیت و جار ده‌دات کافره، نه‌وه چه‌مکی کوفره له‌ قورئان.

که‌واته" له‌ بنه‌ره‌ندا زه‌مینه‌ی جوگرافی و شوین له‌ ناو ناخی مروّف هه‌یه تا بتوانیت ئیمانێ تیدا دروست بکات و ئیمانیش به‌وه دروست ده‌بیت.

نایا هه‌موو مروّفیک ده‌توانی ئیمان وه‌ر بگریت؟

بنه‌مای چواره‌م: له‌گه‌ل نه‌و ئیمان دروستکره‌ ده‌بی ئامرازیش هه‌بی، نه‌ویش به‌ خودی مروّفه‌که‌وه په‌یوه‌ست بی، نه‌ک پیوه‌ستکرا بی به‌ ده‌ره‌وه‌ی، واته" نه‌گه‌ر هاتوو کابرایه‌ک به‌ حوکمی هه‌ته‌هه‌تایی به‌ندکرا بی و بیست و پینج سال له‌یه‌ک مه‌تری چوارگۆشه‌ دانیشیت، نه‌وا نه‌وه‌سه‌ نه‌گه‌ر فیرعه‌ونیش بی بتوانیت له‌و یه‌ک مه‌تره‌ چوارگۆشه‌یه‌و جیگه‌ که‌مه‌دا ئیمانیک له‌ ناوه‌وی خۆی دروست بکات له‌ ناستی (صدیقین و شهداء و صالحین) نه‌و توانایه‌ی هه‌بیت، هه‌موو مروّفیک به‌و حاله‌ته‌ی مه‌خلوقه‌، ته‌نانه‌ت کوفریش، کافره‌کان هه‌مووی ناوه‌ویان به‌و حاله‌ته‌ی مه‌خلوقه‌،

هه‌روه‌ها ئه‌و ئامرازانه‌شیان هه‌یه ئه‌گهر بیان‌ه‌وئیت له ئاستی ئه‌وپه‌ری راده‌ی کوفر بگه‌نه ئه‌وپه‌ری راده‌ی نیمان، واته‌" ئامرازه‌کانی له‌لا هه‌بیت و بتوانیت ئه‌و ئامرازانه‌ش به‌کاربێنیت، ئامرازه‌کانیش به‌ده‌روه‌ی گری ئه‌درابیت، ته‌نانه‌ت به‌ ده‌روه‌ی جه‌سته‌ی خو‌شی په‌یوه‌ست نه‌کرابی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ئیمان په‌یوه‌ست نییه به‌ ده‌ست، لو؟ خودای رحمان زانیویه‌تی له‌وانه‌یه رۆژنیک بیت و زۆردار دروست بین لو برینه‌وه‌ی ئیمانی ئه‌و که‌سه ئیمانداره، ئه‌گهر ئیمان‌ه‌که له‌ناو په‌نجمه‌ ده‌ستی بیت ئه‌وا ده‌سته‌که‌ی بیرن و کابرا بی ئیمان بمینیت، به‌لکو ئیمان‌ه‌که له‌ ناوه‌وه‌یه و ئه‌گهر ویستی ئیمان‌ه‌که‌ی ده‌ربینیت ده‌بی پیشتر ئه‌و مرو‌قه بکوژیت، ئینجا ئه‌گهر بگاته ئه‌و ئیمان‌ه‌ی، (بو زانین ئه‌و کاتیش هه‌ر پئی ناگات)، که‌واته‌" ئامرازی دروستکردنی ئیمان له‌ ده‌روه‌ی مرو‌ف نییه، به‌لکو له‌ ناوه‌وه‌ی مرو‌قه و به‌ خودی مرو‌قه‌که‌وه په‌یوه‌سته، خودای رحمان له‌ قورئاندا باسی ئه‌و ئامرازانه‌ی کردوه که دوو شتی زۆر گرنگی پیشده‌ستی کردوه، (سمع و بصر)، ئه‌و دوو ئامرازه به‌هێزترین ئامرازان لو بنیاتانی ئیمان له‌ ناوه‌وه‌ی مرو‌ف، لویه له‌ هه‌موو قورئانیش هه‌تا که باسیشیان ده‌کا به‌و له‌دوایه‌که‌هاته‌یه (إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ) (الإسراء: ۳۶). پاشان ده‌فه‌رموویت: (وَالْفُؤَادَ)، (سمع و بصر و فؤاد)، ئه‌و سینه‌ په‌یوه‌ستن به‌ یه‌که‌وه، هه‌ر له‌ به‌ره‌ندا له‌ ناخی مرو‌ف فیطره‌که هه‌یه که پیشتر باسمان کرد، به‌ هوی (سمع و بصر) نه‌ک (أذن و عین) گوئی و چاو، که جیاوازن و له‌ دواتردا باسیان لیه‌ ده‌که‌ین، به‌ هوی (سمع و بصر) ئه‌و فیطره‌یه ده‌ست ده‌کات به‌ ئیشکردن و که ئیشی کرد نامیری فؤاد ده‌بیته‌ فیطره‌ت، له‌ قورئاندا فؤاد ئالوگۆر ده‌بی لو فیطره‌، هه‌روه‌کو مندا‌له‌که له‌ پۆلی یه‌که‌م ده‌چینه‌ پۆلی دوو که دینه‌ پۆلی دووم شیانداریی (المؤهلات) پۆلی یه‌که‌می له‌ لایه، فایله‌کانی پۆلی یه‌که‌می له‌ لایه، به‌و جۆره فؤادی ده‌گۆریت لو فیطره‌، هه‌ر به‌هوی (سمع و بصر) ئه‌و مرو‌قه ئه‌و فؤاده‌ی په‌ره پیده‌دات لو قوناغی تر هه‌تا ده‌گاته ئاستی (عقل)، چونکه عقل له‌نیو سه‌ر دا نییه، به‌لکو له‌ نیو سینه‌یه، عقلی ماددی له‌نیو سه‌ردایه، کو و که‌م و ئه‌ندازه‌و فیزیای و کیمیا له‌ نیو سه‌ره، عقلی گشتی هه‌مووان له‌نیو سینه‌دایه، زانستی هه‌مووان له‌ نیو سینه‌دایه، په‌یوه‌سته به‌و فیطره‌یه، ئه‌و (سمع و بصر) به‌ هوی کۆمپیوتهر که له‌ ناوه‌وه‌ی هه‌یه ده‌ست به‌ ئیشکردن ده‌کات.

به‌نامه‌ی دروستبوونی ئیمان قورئانه

بنه‌مای پینجه‌م: ده‌بی شتی که له‌ ده‌روه‌ی مرو‌ف هه‌بی و له‌ریگه‌ی (سمع و بصر) وه‌ک یه‌ک (مطابق) بیت له‌گه‌ل کۆمپیوتهری ناوه‌وه‌ی، که فیطره‌که‌یه، واته‌" ده‌بی شتی که له‌ ده‌روه‌ هه‌بیت به‌ هوی (سمع و بصر) بگوازیته‌وه لو کۆمپیوتهری ناوه‌وه‌ی که ئه‌ویش فیطره‌که‌یه، هه‌روه‌ک دیسه‌که‌یه لو کۆمپیوتهره‌که‌ی، دیسه‌که‌که کامه‌یه؟ قورئانه‌که‌یه، قورئان ئه‌و ئامیره‌یه له‌ ده‌روه‌ی مرو‌قه، هه‌ر له‌به‌ره‌ندا مانا‌کانی له‌ ناوه‌وه‌ی مرو‌قه‌که هه‌یه وه‌کو ئامیری تۆمارکردن (مسجل) (به‌ی ویکچوواندن) که دیت کاسیته‌که‌ی له‌ناو داده‌نییت و ده‌ست به‌ ئیشکردن ده‌کات، قورئانیش لو ناوه‌وه‌ی مرو‌قه‌که‌ی به‌هه‌مان شیوه‌یه، دیسه‌که‌که له‌ناو ئامیره‌که‌ی داده‌نریت و یه‌کسه‌ر ئامیری کۆمپیوتهره‌که ده‌ست به‌ ئیشی خو‌ی ده‌کات، به‌و جۆره‌ی که خودای رحمان ده‌یه‌وئیت به‌و چۆنایه‌تییه‌ی که خودای رحمان ده‌یه‌وئیت و ته‌نیا ئه‌و جۆره قبول ده‌کات، ئه‌وه‌ی دیکه ده‌مینیته‌وه قورئان دا قبولی نییه، به‌و

ریگه‌یه‌ش خودای رحمان کرده‌ه‌کان قه‌بول ده‌کات، واته" نامیره‌که که کۆمپیوتره‌مه‌که‌یه هه‌بی و (سمع و بصر) نیش بکات و بتوانیت چه‌مه‌که‌کانی ناو دیسه‌که‌که لۆ ناوه‌وه‌ی کۆمپیوتره‌ر بگوازیته‌وه، ئەو کاتی ده‌ست و چاوو جوله‌و هه‌موو چالاکییه‌کان دروست ده‌بن و هه‌مووی زیندوو ده‌بنه‌وه.

چۆن هه‌ست به‌ بینینی خودای رحمان ده‌که‌ی؟

کاتیک ئەو کۆمپیوتره‌ ده‌ستی به‌ نیش کرد، قورئانه‌که بوونی خۆی له‌ناو ناخی مروّقه‌که دیته‌وه، ئەو کاتی نیمان دروست ده‌بی، هیدی هیدی ئەو نیمانه لۆ به‌رزبوون ده‌چیت، ئەو حاله‌ته‌ی که ئەو نیمانه به‌رز ده‌کات له‌ قورئان به‌ ناوی (تقوی) هاتوه، به‌رزکه‌وه‌که (مصعد) نامیره‌که مروّقه‌ که به‌ هویه‌وه ده‌چیته ناو کۆشک و ته‌لاره‌کان، وشه‌ی ته‌قوا له‌ قورئاندا ئەو به‌رزکه‌وه‌یه، ئەو مروّقه له‌ بۆ ئەو ناوچه به‌رزانه به‌رز ده‌کاته‌وه، ته‌قوا‌ی که‌م ده‌یه‌نیته‌ خواره‌وه، ته‌قوا به‌رزه‌که مروّقه‌که به‌رز ده‌کاته‌وه لۆ ئەو ئاسته‌ نیمانیه‌ی که مروّقه‌که خۆی ده‌یه‌وئ بیگاتی، خودای رحمان ش نه‌خشه‌ی لۆ داناوه، هه‌تا ده‌گاته ئەو ئاسته‌ی که به‌ کرده‌ی کاتیک په‌رستش ئەنجام ده‌دات هه‌روه‌ک ئەوه وایه خودای رحمان بینیت، که له‌گه‌ل خودای رحمان له‌ناو نوێژ راوه‌ستوه که ده‌فه‌رموی: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) (الفاتحه‌ه) هه‌ست به‌ بوونی ده‌کا و خودای رحمان هه‌یه‌و هه‌ست به‌ هه‌یه‌ته‌ی خوی و به‌ سمیه‌ی و به‌صیری خوی ده‌کات که خودای رحمان به‌ کرده‌ی ره‌قیبه له‌سه‌ری، که خودای رحمان به‌ کرده‌ی موهه‌یمینه له‌سه‌ری، ئەمه هه‌سته‌و به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه هه‌ستی پی ده‌کات، که له‌سه‌ر شه‌قامه هه‌ست به‌ بوونی خودای رحمانی ده‌کات، مه‌سه‌له‌که ته‌نیا مه‌عاریف نییه له‌ مئشکی، به‌لکو حاله‌ته‌و تیبدا ده‌ژییت، راسته‌قینه‌یه‌و به‌رکه‌وتن (لمس) ی هه‌یه، له‌ناویه‌ته‌ی، بیگومان ئەوانه هه‌مووی نیشانه‌ی هه‌یه، ئینجا هیدی هیدی ئەو نیمانه به‌و جوهری هه‌تا ده‌گاته ئەو ئاسته‌ی ئەگه‌ر ئەو ها نه‌گاته ئەو ئاسته‌شخودای رحمان به‌ نسیبی هه‌موومانی بکات)، ئەوا ده‌گاته ئەو ئاسته‌ی که به‌ کرده‌ی هه‌موو کات هه‌ست ده‌کات، که خودای رحمان ده‌بینی، هیچ کاتیک خودای رحمان لئی دانا‌بریت، هه‌موو کاتیک خودای رحمان هه‌یه‌و خودای رحمان سه‌میه‌و به‌صیره، که‌ریمه، له‌طیفه، ره‌قیبه، موهه‌یمینه، عه‌ظیمه، قه‌ریبه لئی. هه‌موو کاتیک ئەو هه‌سته هه‌یه‌و ئەو کاتی له‌و ئاسته‌ مامه‌له له‌گه‌ل خودای رحمانی مامه‌له ده‌کات، که‌واته" ئەبو به‌کرکی بچوو‌کراوه‌ی لئ دروست ده‌بی، بچوو‌کراوه‌یه‌کی صوه‌یه‌ی لئ دروست ده‌بی، جا با ناوی کاک فلان و فلان بی، به‌لام هه‌مان حاله‌ت دروست ده‌بی، ئەو کاتی ناتوانین به‌یه‌نینه به‌رچاومان که‌وا درۆ له‌سه‌ر ده‌ستی ئەو مروّقه ئەنجام بدریت، نه‌کات دلئ گومانیکه‌ی خراب رق وکینه‌یه‌ک بوغزاندنیک، غه‌یه‌تیک به‌سه‌ر زمانی دابیت، ئیره‌ی بردنیک، ده‌ستی سته‌میک، غه‌دریک، فیلتیک، ناپاکییه‌ک، ئەوه له‌گه‌ل کوفر، چجای له‌گه‌ل ده‌سته‌ی نیمانداران.

ئەو نمونانه دینه‌ دونه‌ی بوون، ئەو کاتی خودای رحمان وه‌کو فریشتیه‌ک نیشیان پی ده‌کات، بۆ نمونه" له‌ قورئان فه‌رمویه‌ته‌ی: (وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ) (الانبیاء. ۱۰۵)، زه‌بوور کونه (مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ) (الانبیاء. ۱۰۵)، ئەوه له‌ کونه‌وه، خودای رحمان

ده‌فهر موی: (إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ) (الأنبياء ۱۰۶)، قوناغی سنییه‌م: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الأنبياء ۱۰۷). واته "نه‌گهر هاتوو به کرده‌یی نه‌و نموناننه دروست بوون نه‌وا گوی زه‌وی ده‌که‌هویته ژیر ده‌ستی به‌نده‌کانی، یائی موخاطبه‌ه هی خودای رحمان سیفه‌تینان (الصالحین) هه نه‌وه هه‌ر له‌ کونه‌وه راگه‌یانراوه نووسراو هته‌وه، چون له‌ جه‌نگی نیوان عیراق و ئیران رادیومان لایوو به‌لاغی سه‌ربازی گرنه‌گ راده‌گه‌یه‌نرا گویی بو شل ده‌کرا، لیره‌ش نه‌ک به‌لاغی رژی‌میکی دیاریکراو، به‌لکو هی خودای رحمانه‌ ده‌سته‌ی مروّف، به‌شه‌رییه‌ت، (إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ) (الأنبياء ۱۰۶)، نه‌و سیفه‌تانه نه‌وه لو وان به‌لاغه نه‌ک لو ناس نه‌ک لو ئینسان به‌چ هویه‌ک نه‌وه له‌ ری‌ی رسول الله (عليه السلام و البركات) (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الأنبياء ۱۰۷)، هه‌م خودی خو‌ی هه‌م په‌یامه‌که‌شی رحمه‌ته لو هه‌موو به‌شه‌رییه‌ت لو هه‌موو بوون، لو هه‌موو بی‌گیانان، هه‌موو پروه‌ک، هه‌موو ناژه‌لان، ته‌نانه‌ت په‌یامه‌که‌ رحمه‌ته لو دیواریش، لویه‌ نوینه‌ری نه‌و که‌سه‌ی (الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ) (الأحزاب ۳۹) نه‌و نموناننه به‌ ویستی خودای رحمان نیومن (الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ)، له‌ ئاستی (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ)، (أَرْسَلْنَاكَ)، نه‌وانه‌ بچو‌کراوه‌ن (يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ) په‌یامه‌کانی خودای رحمان ده‌گه‌یه‌نن، نه‌مه‌ش ئاستیکی نیمانییه، پی‌راگه‌یاندن (تبلیغ) نه‌وه نیبه‌ کومه‌له‌ په‌رتوکیکی وه‌ک: (کیف ندعوا الی الاسلام)، یاخود (ماذا يعني إنتمائي الی الاسلام) له‌به‌ر بکات، ته‌بلیغ حاله‌ته‌که له‌ ناوه‌وه‌ی مروّف لو ده‌ره‌وه‌ی ناراسته‌ ده‌کریته‌وه، جولانه‌وه‌کانی و چالاک‌ی، سه‌یرکردنی، هه‌لوئیستی، زه‌رده‌خه‌نه‌ی، هه‌مووی ته‌بلیغه‌ ده‌بته‌ به‌لگه‌ی خودای رحمان له‌سه‌ر بوون، له‌سه‌ر به‌شه‌رییه‌ت، نه‌مه‌ سه‌ره‌رای زمانی.

خوشتترین هه‌ست له‌ جزوری خودای رحمان دا

نه‌گهر هاتوو دوخه‌که ئاشکرا کرا، مروّفه‌که کومپیوته‌ره‌که‌ی ئاشکراکرد، ئامرازه‌کانیشی پی‌زانی، زانی کو ئیشیان پی‌ بکا، دیسه‌که‌که‌شی به‌ده‌سته‌ئینا، که‌ قورئانه‌که‌ بوو، هه‌مووی خسته‌ سه‌ر ئامیره‌که‌و ناماده‌یی به‌کارخستنی لو خودای رحمان نیشاندا، پرواتان هه‌بی خودای رحمان خو‌ی وه‌کو داویک ده‌ستی ده‌گریت، نه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌فهر مویته: (وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلًا) (العنکبوت ۶۹) لو نه‌و که‌سانه‌یه‌ هه‌موو قورئان وشه‌ی (سبل) به‌ کوفر هاتوو، ته‌نیا لیره‌ به‌ کو هاتوو، چونکه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌خوی

په‌یوه‌ستی خو‌ی کردوو. وشه‌ی سبل له‌ قورئان که‌ کو‌ی (سبیل) ه‌ به‌ کوفر هاتوو (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ) (الأنعام ۱۵۳). له‌ هه‌موو قورئان ته‌نیا له‌م جیگه‌یه‌ی که‌ نه‌و مروّفه‌ به‌م جوړه‌ هه‌ول ده‌دات و به‌و جوړه‌ی تیکوشان ده‌کات بگاته‌ نه‌و ئاسته‌ی که‌ خودای رحمان بیگری و به‌ کرده‌یی خودای رحمان له‌مسی کرد و گرتی ده‌که‌هویته‌ سه‌ر ئامیر و ئیتر ده‌روا، نه‌و مروّفه‌ هه‌تا ده‌گاته‌ نه‌و ئاسته‌ی که‌ خودای رحمان لوی داناوه‌. باوه‌ر بکه‌ن هیچ مروّفیک وه‌فات ناکات له‌ کافرو مؤمن هه‌تا دوا طاقه‌ی نیمانیی هه‌تا دوا وزه‌ی نیمانیی خودای رحمان لئی راکیشابی، لوی کردبیته‌ شه‌هادت له‌ بو‌ ناخیره‌ت، هه‌تا دوا سات له‌ نیمانی نه‌و مروّفه‌ نیمانداره‌، چه‌ندی نیمان هه‌بی

ئوه‌نده ده‌ژی و به‌جیی ده‌گه‌یه‌نیت، مه‌به‌ستیشم جو‌ری ئیمانیه نه‌ک کات، جو‌ری ئه‌دای ئیمانیه، چه‌ندی پینیت ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ر‌ده‌دات، هه‌ر کاتیک ئه‌و توانایه‌ی نه‌ماو کو‌تایی پنهات ئه‌وکات خودای رحمان لو‌لای خو‌ی هه‌لی ده‌بژیریت، کابرای تاوانبارو کافریش هه‌ر به‌هه‌مان جو‌ره، خودای رحمان چه‌ند ده‌رفه‌تیداوه؟ هه‌تا دواسات ده‌رفه‌تی ده‌دا که کو‌تایی پنهات و چیتز ده‌رفه‌تی نه‌ما، خودای رحمان به‌زانست خوی ده‌زانیت که به‌ته‌واوی ئه‌و مرۆقه چیتز توانای نه‌ما ده‌رفه‌تی نه‌ما، چیتز به‌خوداچونه‌وه‌ی خو‌ی بکات یه‌کسه‌ر ده‌بیاته‌وه روژی دوایی، ئه‌و ئیمانیه به‌و جو‌ره‌یه، لویه له‌هه‌موو قورئان (آمنوا و عملوا) ئه‌وه‌یه له‌بوون دیته‌جی، که به‌کرده‌یی ئه‌و نمو‌نانه دروست ده‌بی که خودای رحمان شانازیان پیه‌وه ده‌کات له‌سه‌ر فریشه‌کان (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) (البقرة، ۳۰) که‌واته "ئه‌وانه ده‌بنه‌جینشین، جینشینی چی؟ پینستر باسی ئایه‌تیکمان کرد (يَرِثُهَا عِبَادِيَ) (الأنبياء، ۱۰۵) وشه‌ی میراتگری له‌جینشینیه‌وه هاتوه‌ه.